

Inleiding

In de week vóór het voorval in het gemeentehuis Leudal op maandag 31 maart heb ik telefonisch contact op laten nemen met de SVB. Er stond namelijk geen budget klaar voor de periode na 1 april. De dame van de SVB zei dat doorgaans boekingen aan einde van een maand binnenkomen en dat ik het vast wel na het weekeinde zou zien in mijn portaal.

Op 31 maart wederom gekeken en gebeld maar bevestigd dat er geen budget binnen was gekomen.

Dit betekent dat ik 3 mensen van de een op andere dag moet ontslaan en 3 dagen per week 24 uur in bed moet blijven. Niet meer naar een arts kan. Niet meer kan mobiliseren en ga zo maar door.

Geheel ter goeder trouw dat dit een vergissing moet zijn zijn wij (begeleider en ik) naar het gemeentehuis gegaan.

Ter gemeentehuis

In het gemeentehuis werd ons verteld dat er enkel op afspraak gewerkt werd. Wij hebben (ik in gebarentaal en mijn begeleider vertaalde) uitgelegd dat dit een noodsituatie was.

De dame aan de balie is gaan overleggen en ik kreeg een afspraak om 1/2 1 met Mw R. en Dhr D. Van de afdeling WMO

Afspraak

De afspraak startte niet om 1/2 1 maar op of kort na 1/4 voor 1. Het gemeentehuis was toen gesloten maar wij hebben keurig gewacht zoals ons gezegd was.

Toen de ambtenaren kwamen was er weinig te bespreken men hield de overdrachtelijke poot stijf en ondanks het FEIT dat er een vovo op de zorg ligt tot zes weken na bob, was er niet redelijk te praten met deze mensen.

Nadat ik gezegd had (vertaald door begeleider) wat ik te zeggen had, stonden zij op en zeiden dat ze gingen overleggen en bleven een hele tijd weg.

Toen zij terug kwamen kreeg ik een enveloppe onder mijn neus geschoven. In de brief stond dat mijn zorg per direct stopte.

Wederom discussie dat er een zorgplicht rust gezien de vovo tot 6 weken nà Bob waar de gemeente zich tot 31 maart 2020 aan heeft gehouden en dan zonder beslissing en zonder inachtnaam van die zes weken zorg stopt. Daarbij is fit besluit geen besluit op het bezwaar wat ten grondslag ligt aan de vovo en de zekerheid van 6 weken die de rechter express had ingebouwd.

De beslissing is niet vooraf gegaan door een onderzoek noch vergewisplicht van de gemeente maar dat terzijde.

De gemeente zei dat ik maar een spoedaanvraag moest doen. Ik antwoordde dat ik dat medio oktober al gedaan had en de gemeente dat gewoonweg niet behandelde, dat ik derhalve al een ingebrekestelling wet dwangsom had ingediend en ook daarop geen behandeling kreeg van de aanvraag waarop ik een 6:12 geëntameerd heb. Die zaken staan op de rol.

Nu de gemeente haar zorgplicht voorkomende uit de uitspraak rechter negeert, ter dege en noodzakelijkerwijs veel te ruim geïnformeerd is op medisch gebied, negeert eigen verordening dat men in medische zaken zichzelf niet terzake deskundig acht maar een medicus in moet schakelen, deze twee personen geen medici zijn acht ik dit verzaken van de zorgplicht op een manier die voor mij levensbedreigende situaties oplevert. Ik kan nl zelf geen hulp inschakelen of uit bed. Feitelijk word ik door dit 'besluit' gedetineerd in mijn eigen bed.

Ik heb daarop gezegd tien men onwrikbaar bleek ondanks de bij hem bekende schrijnende situatie, dat ik dan aangifte wens te doen. De politie (service punt) bevindt zich nl ook in het gemeentehuis.

Daarop keek men enigszins geshockeerd maar ik heb het recht op aangifte als iemand mij in gevaar brengt of schade toebrengt. Ook al is dat door een onzorgvuldig besluit.

Men ging opnieuw overleggen over de situatie en zei tegen ons u kunt hier wachten (!)

Een tijd later kwam de vrouw mw R. terug met 2 politieagenten. Ze zei u mag hier niet komen u bent ziek.

Ik zei ik ben niet ziek ik ben gehandicapt en mijn aandoeningen zijn gebreken maar zeker geen ziekten. (Wederom, zij is geen medicus)

De mannelijke politieagent vroeg wat ik wilde. Ik zei dat ik aangifte wilde doen van art 255Sr tegen de gemeente (medewerker) die dit besluit heeft genomen en mij in levensbedreigende en totaal onverantwoorde situatie brengt.

De agent kende dat artikel niet dus ik heb een screenshot van het online wetboek laten kijken.

De agent zei daarop: u mag hier niet zijn het is hier gevaarlijk.

Ik zei het is hier niet gevaarlijk ik houdt afstand. Ik ben niet ziek en mij naar huis sturen met een brief en vanaf direct morgen geen zorg is gevaarlijk.

Saillant detail : mw R. (Die overigens wel aan begin van gesprek meldde ziek en verkouden te zijn) stond te grijnzen bij het gebeuren. Dat viel ook mijn begeleider op. Alsof ze ervan genoot.

De agent herhaalde het is hier gevaarlijk voor u, gaan anders bent u in overtreding en zal ik u aanhouden.

Ik gebarde waarom wat heb ik gedaan? Ik heb keurig gewacht zoals ons opgedragen is te wachten.

We waren enkel aan de andere kant van de deur gaan zitten omdat ik niet lekker was van de hete zon. 4 meter verder ongeveer.

De vrouw mw. R. zei nog bent u uit de zon gaan zitten? Wij : ja ik werd niet lekker het was te heet.

Ik vroeg de agent weer (vertaald door mijn begeleider) om aangifte.

Ik denk 2 of 3 keer. Ik kan niet spreken sinds februari dus ik heb enkel overtogen woord gezegd, was heel netjes en beleefd.

De agent zei we nemen geen aangifte op. Ik heb toen opgeschreven verplichting tot opnemen van aangifte art 163 lid 6 Sv en Art 165 lid 1.

De agent zei dat hij die artikelen niet kende. (Dat is natuurlijk onzin volgens mij leert een aspirant agent dat in de 1e week van zijn basistraining)

Hij maakte een foto van de envelop waar ik dat opgeschreven had. En herhaalde dat ik geen aangifte kon doen.

Ik heb wederom beleefd gewezen op het feit dat het politiepunt in het gemeentehuis is. Dat ik in gevaar word gebracht en in een hulpeloze toestand terecht kom en wederom verzocht aangifte te doen.

De agent zei nee gaat niet gebeuren en als u nu niet gaat zal ik u aanhouden.

Ik: op grond van welk strafbaar feit ? Hier zitten wachten in opdracht?

Ik stak mijn handen naar voren. Ik zei als dag strafbaar is moet je dat naar doen.

Tijdens het kort gesprek is dat drie keer gebeurd en toen zei oom agent ik neem u niet mee.

Dus men dreigde wel met aanhouding om niks. De vrouwelijke agent bedreigde mijn zorgverlener met een "strafblad" letterlijk. Waarop ik mij genoodzaakt heb gezien de zorgverlener ter plekke te ontslaan en voordat ik dat deed en zij verantwoordelijk is voor mij en mijn instructies moest opvolgen gevraagd te vertrekken en ontslag. Want dat zou een dag later toch een feit zijn.

Omdat men geen gebarentaal verstond probeerde de gemeente medewerker nog de ex zorgverlener daar te houden en ze zei nee ik wil geen strafblad en ik draag nu geen verantwoording meer voor wat jullie haar aandoen.

Er is haar ook nog gevraagd of ik zelfstandig thuis kon komen waarop geantwoord is absoluut niet. Zij is tien gevraagd buiten op het bankje te wachten.

Tegen mij gesproken woorden u niet weg u bent ziek is onjuist. Dat het gevaarlijk zou zijn in een gemeentehuis is ook onzin. Dat het gemeentehuis gesloten was en ik ongewenst aanwezig zou zijn is een contradictie want wij zaten op afspraak dus door de gemeente zelf gemaakt was na sluitingstijd. En daarna te wachten in opdracht.

Vervolgens hebben de 2 agenten aanstalten gemaakt mij vast te pakken waarop ik gebaarde: even wachten aub! En liet op mijn telefoon een tekstje zien dat ik EDS heb en niet vastgepakt mag worden omdat mijn gewrichten dan uit de kom gaan.

Desondanks de waarschuwing werd ik net disproportioneel geweld en kracht eruit gezet. Mijn begeleider zegt: gesmeten.

Mijn schouder was uit de kom. Ik had een gigantische bloeduitstorting om de hele rechterarm en mijn been had klem gezeten dus was ook blauw.

Foto's en video zijn beschikbaar.

De politie had ook gewoon mij eruit kunnen duwen aan de achterzijde rolstoel maar men besloot te trekken aan mijn armen die in gips zitten en hard te knijpen.

Ik begrijp of denk dat ze wellicht gewend zijn om een "arrestant " bij de armen beet te nemen maar deze grove en pijnlijke aanpak was niet nodig.

De politie heeft mij niet aangeboden naar het bureau te komen, noch daarheen gebracht want ik heb geen vervoer.

Toen we thuis kwamen heb ik een klacht ingediend via internet en een verzoek tot aangifte. Mijn zorgverlener moest naar huis dus ik kon niemand bellen daarom per website.

Ik hoor daar niks van. Niemand heeft contact opgenomen tot ik gisteren een brief krijg dat ik vervolgd ga worden voor "lokaalvredebreuk". Vraag me af hoe dat kan als ik in opdracht zit te wachten terwijl men ons de reden gaf we gaan overleggen wacht u hier maar.

Eerder denk ik dat de ambtenaar R. een broodje aap verhaal tegen de politie heeft gehouden want het leek wel een cordon wat op me af stevende met haar grijnzend in het midden. Alsof duidelijk was afgesproken wat er ging gebeuren.

Ik lig nu nog plat van de letsels en heb ernstig pijn ook in de rug is een hersenvochttek ontstaan.

Ik verwijt mw R. tevens, Aangezien zij helaas wel van alle medische aspecten op de hoogte is en mijn aandoeningen kent, dat zij niet interveniërend optrad toen ik zo vastgegrepen werd. Zij weten dat alle letsels blijvend zijn omdat mijn aandoening progressief is en elk letsel functie verlies inhoudt.

Er is dus geen aangifte opgenomen.

Men weigert dat nog steeds.

Op de klacht over de handelswijze van de agenten is het antwoord gekomen dat ik vervolgd ga worden.

Omdat ik uit wanhoop beleefd ga vragen om zorg waar ik sowieso vanuit rechterlijke uitspraak recht op heb. Zwaar fysiek gehandicapt ben. Dat is nogal ernstig en visueel dat zal kunnen heel veel mensen en artsen bevestigen.

De opmerking dat ik ziek zou zijn omdat ik een slang in mijn neus heb die de sondevoeding naar de maag brengt is ook geen ziekte. Dat weet men. Mijn keel is verlamd en ik kan niet slikken of er komt water of voeding in mijn longen.

Ik heb nu hevige PTSS over de minuten dat ik aangepakt ben. Dat keert dag en nacht terug. Ik kom er niet los van omdat ik niet kan begrijpen hoe overheid en politie zo met een zeer kwetsbaar persoon omgaat.

Ik heb dit moeten schrijven op mijn telefoon. Ik heb vandaag geen hulp in huis en geen beschikking over een computer.

Ik ben nog steeds in soort van shock en heb na 2 weken aanzienlijk veel meer pijn dan normaal. hoe gemeente en politie zo met kwetsbare mensen kan omgaan en elkaar daarin goedkeurt in die (mis)handeling is mij een raadsel.

Ik geef toestemming dit verhaal te publiceren alsmede foto's en video van letsels.